

SAM SEDGMAN

DE
SCHADUW
ROOF

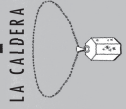
Vertaald door Merel Leene

FLORENCE

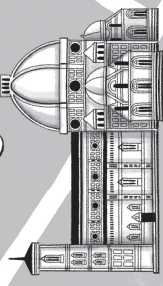
KERK VAN SANTA MARIA NOVELLA

LA CALDERA

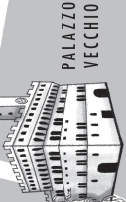
TEATRO NICCOLINI

KATHEDRAAL VAN SANTA MARIA DEL FIORE

PIAZZA DELLA SIGNORIA

PALAZZO VECCHIO

PONTE VECCHIO

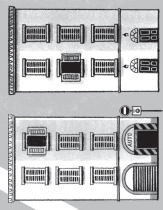
ARNO

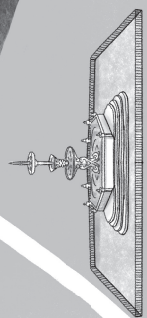
UFFIZI MUSEUM

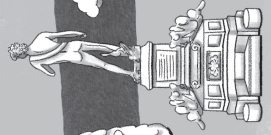
OLGA'S APARTEMENT

GALLERIA DELL'ACCADEMIA

BOBOLITIINEN

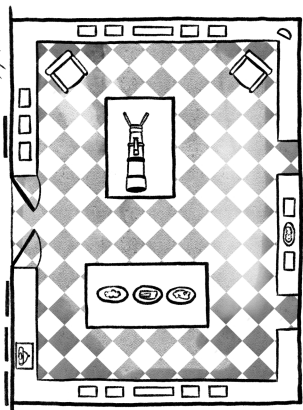
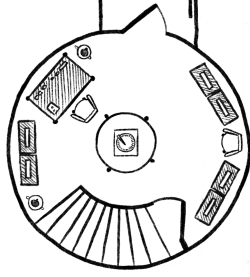
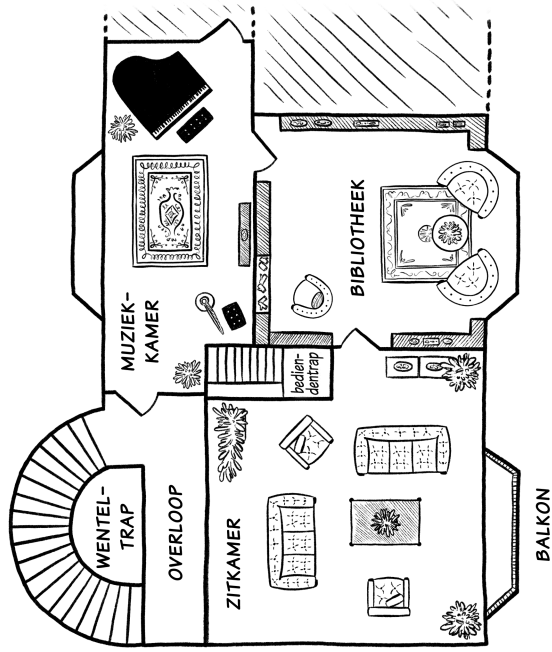
PIAZZALE MICHELANGELO

PONTE ALLE GRAZIE

LA CALDERA

DERDE VERDIEPING

VIERDE VERDIEPING

Deel een

Geel

Hoofdstuk een

Zestien dagen voor de zonsverduistering

Isaac tuurde door het vliegtuigraampje naar de golvende heuvels van het Toscaanse platteland, dat als een gekreukeld vloerkleed onder hem lag. Het groene landschap van uitgestrekte wijngaarden en slingerende wegen kleurde goud in de late middagzon, en in de helderblauwe hemel erboven hingen luie wolken als witte watten. In Italië zag de wereld eruit alsof hij pas geverfd was. De kleuren waren er feller. Bij elk bezoek viel het Isaac weer op.

‘Woont je opa in een van die villa’s?’ Hattie boog zich voor hem langs om ook uit het raampje te kunnen kijken. Ze wees naar de pannendaken van de landhuizen, die voor vrolijke oranjerode sproeten op de mollige wangen van de heuvels en valleien zorgden. ‘Je zei toch dat er een zwembad is?’

‘Ja, er is een zwembad bij het huis.’ Isaac glimlachte. Het vliegtuig maakte een schuine bocht en daalde steeds verder. ‘En een wijngaard waar je druiven kunt plukken, en een oven om pizza’s in te bakken. Het is wel een beetje oud allemaal, maar er valt van alles te ontdekken. In het bos staat een boom die hoog boven alle andere uitsteekt. Vorig jaar heb ik geprobeerd daar een uitkijkhut in te bouwen, maar in mijn eentje lukte het niet.’

‘Dan bouwen we er samen een,’ zei Hattie. ‘Kunnen we lekker alle burens van je opa bespieden!’

Isaac straalde. Hij kon nog steeds nauwelijks geloven dat hij de hele zomer met zijn beste vriendin zou doorbrengen. Voor het eerst voelde het bezoek aan zijn grootvader als een echte vakantie, niet als een smoes van zijn vader om hem een paar weken kwijt te zijn.

‘We kunnen ook vanuit de hut naar de eclips kijken,’ stelde Isaac voor.

‘Tuurlijk, nerd.’ Hattie zuchtte. ‘Wanneer is die? Over twee weken?’

‘Zestien dagen,’ zei Isaac opgewonden. Hij keek er al het hele jaar naar uit: een zonsverduistering, waarbij de maan kort voor de zon schoof en het overdag opeens donker werd.

Het vliegtuig landde met veel kabaal op de landingsbaan en taxiede naar de terminal. Een glimlachende stewardess wachtte samen met hen terwijl de andere passagiers het vliegtuig verlieten. Omdat Isaac en Hattie dertien waren, mochten ze alleen zonder begeleiding vliegen als een volwassene een oogje in het zeil hield. Dit was pas de tweede keer dat Isaac de vliegreis zonder zijn vader maakte, en het voelde nog steeds speciaal. Naast hem bladerde Hattie door een boek. Haar moeder woonde in Hongkong, haar vader in Londen en zelf zat ze op kostschool in Zwitserland. Voor haar was vliegen vast dodelijk saai, bedacht Isaac.

Toen ze met de stewardess de trap af liepen, sloeg de hete Italiaanse lucht in hun gezicht. Door de hitte die van het asfalt opsteeg, leek alles te trillen.

‘Ik zweet nu al.’ Hattie hing haar rugzak over haar schouder. ‘Ik kan niet wachten tot we bij dat zwembad zijn...’

Ze tilden hun koffers van de brommende bagageband in de terminal, waar gelukkig airconditioning was. Isaac keek of hij zijn grootvader ergens zag.

Ferdinand Greenwood zwaaide met zijn armen boven de hoofden van de mensen in de aankomsthal en kwam met een brede grijns op hen af. Hij was ontzettend lang en gebruind door de zon, en zijn grijze haar was zwierig naar achteren gekamd, als een golf in de branding. Hij sloeg zijn armen stevig om zijn kleinzoon heen en gaf hem een kus op zijn kruin, waardoor Isaac zijn kruidige aftershave kon ruiken. ‘Hallo, Slimpie,’ zei hij. ‘Ik heb je gemist. En jij moet Hattie zijn!’

‘Hallo, meneer Greenwood,’ zei Hattie. ‘Bedankt dat ik bij u mag logeren.’

‘Ik vind het alleen maar geweldig.’ Hij schudde haar krachtig de hand. ‘Isaac heeft me veel over je verteld. En zeg maar je en jij, hoor. Dat doet Isaac ook.’

De stewardess schraapte haar keel, en Ferdinand draaide zich naar haar toe.

Hij klopte op de zakken van zijn leren tas, op zoek naar zijn paspoort. ‘Ze moeten natuurlijk wel zeker weten dat ik geen kidnapper ben.’ Hij knipoogde naar Isaac.

Nadat ze de stewardess hadden bedankt voor haar goede zorgen nam Ferdinand hen mee naar de uitgang.

‘Ik vind het echt ontzettend leuk dat jullie hier samen komen logeren,’ zei Isaacs opa terwijl hij de handvatten van hun koffers met wieltjes pakte. ‘Ik heb genoeg plannen voor onze zomer. Kastelen bezoeken, ijsjes eten, dagjes naar het strand... En ik heb net in de oude wijnkelder een enorm filmscherm laten installeren.’

‘Dus je hebt de kelder eindelijk tot bioscoop omgebouwd?’ vroeg Isaac opgetogen.

‘Ik had onlangs een financiële meevaller.’ Ferdinand glimlachte. ‘Dus jullie kunnen laat opblijven en zo veel films kijken als jullie willen.’ Hij wierp een blik over zijn schouder. ‘Tijd om te gaan! Hoe was jullie vlucht?’

‘Prima,’ antwoordde Isaac. ‘Je krijgt de groeten van pap.’

‘Hm.’ Zijn grootvader knikte beleefd terwijl ze de terminal uit liepen en koers zetten naar het parkeerterrein. ‘Dat is aardig.’

Isaac wist wel dat zijn vader nooit een grote fan van Ferdinand was geweest. Ze waren beleefd tegen elkaar, maar veel te beleefd, dacht Isaac, voor twee mensen die elkaar ook echt aardig vonden. Hij had nooit begrepen waarom.

‘Zoek je iemand?’ vroeg Hattie.

Ze liepen de schaduw van de grote parkeergarage in. Isaac zag zijn grootvader naar links en naar rechts spieden terwijl hij haastig met hun koffers naar zijn knalrode cabriolet beende.

‘Wat? Nee!’ Ferdinand grinnikte. ‘Ik heb gewoon zin om naar huis te gaan. Ik heb een hekel aan vliegvelden. Stap in!’

‘Mag ik voorin?’ riep Hattie. Ze sprong al over het dichte portier de auto in. ‘Dit is echt gaaf,’ zei ze terwijl ze op en neer wipte op de leren stoel.

‘Ik heb hem gekocht toen ik met pensioen ging,’ vertelde Ferdinand. Hij opende de achterklep van de antieke auto en wist met moeite hun koffers in de achterbak te krijgen. ‘Het spijt me dat er achterin niet meer ruimte is.’

‘Geeft niet.’ Isaac wurmde zich op de krappe achterbank. ‘Opa, weet je zeker dat alles goed is?’ Hij keek naar Ferdinand, die met de autosleutels klooide en alweer wantrouwig om zich heen keek. ‘Je lijkt... ergens anders met je gedachten.’

‘Het gaat vast een stuk beter als we eenmaal thuis zijn.’ Ferdinand sprong achter het stuur en de motor kwam sputterend tot leven. In een wolk van benzinedampen draaiden ze achteruit hun parkeerplek uit. Isaac keerde zich half om zodat hij zijn gordel kon pakken en zag vanachter een wit bestelbusje een vrouw met een donkere zonnebril naar hen kijken. Ze was aan het bellen. Toen ze zag dat Isaac naar haar keek, schoot ze achter het busje.

‘Opa,’ zei Isaac. ‘Is er iets?’

‘Wat? Er is niks.’ Ferdinand reed op de gele slagboom af.

‘Ik bel mijn vader even.’ Hattie haalde haar telefoon al uit haar zak. ‘Om te laten weten dat we goed zijn aangekomen.’

‘Je kunt beter wachten tot we thuis zijn,’ zei Ferdinand opgewekt. Hij zocht om zich heen naar zijn parkeerticket. ‘Als we eenmaal op de snelweg rijden, versta je helemaal niks meer door het lawaai!’

Isaac keek achterom en zag dat de vrouw met de zonnebril achter het busje vandaan kwam en hun kant op liep.

‘Ik ben zo klaar, hoor.’ Hattie scrolde door haar contacten. ‘Tegen de tijd dat we echt rijden ben ik al... Hé!’

Ferdinand griste de telefoon uit haar hand en gooide hem op de vloer. ‘Niet bellen in de auto.’

Hattie staarde hem geschrokken aan terwijl hij het kaartje in de machine bij de slagboom stak.

‘Opa?’ Isaac tikte op zijn schouder. ‘Achter ons.’

Ferdinand keek achterom en zag de vrouw met de zonnebril snel op hen af lopen. Hij schrok zichtbaar. ‘Hou je vast, jongens,’ zei hij. En toen de gele slagboom omhoogging, trapte hij het gaspedaal in. Met piepende banden schoot de auto naar voren.

